

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Janusz Niczyporuk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Antoni Bojańczyk

SSN Aleksander Stępkowski

w sprawie z protestu wyborczego A.K.
przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej
przy udziale Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej i Prokuratora
Generalnego,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 28 lipca 2020 r.,

pozostawia protest bez dalszego biegu.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 15 lipca 2020 r. A.K. (dalej: Skarżący) jako wyborca, którego nazwisko w dniu głosowania było umieszczone w spisie wyborców w obwodzie nr [...] gminy Ł. działając na podstawie art. 82 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (tekst jedn.: Dz. U. z 2019 poz. 684 ze zm.; dalej: k.wyb.) wniósł protest wyborczy z powodu nieprawidłowości, które polegały na możliwości wydania karty do głosowania dwukrotnie. W ocenie Skarżącego, jako Przewodniczącego Komisji wskazanej wyżej, osoba, która przyszła z zaświadczeniem o prawie do głosowania, jednocześnie nie była wykreślona ze spisów wyborców, co mogło skutkować wydaniem karty do głosowania dwukrotnie.

Państwowa Komisja Wyborcza w odpowiedzi na protest wniosła o pozostawienie go bez dalszego biegu.

Prokurator Generalny w odpowiedzi na protest wniósł o pozostawienie go bez dalszego biegu.

Sąd Najwyższy, zważył co następuje:

Protest należało pozostawić bez dalszego biegu.

Inicjując rozważania w niniejszej sprawie należy podkreślić, że Skarżący podnosi w trybie protestu wyborczego, że zaszły nieprawidłowości, polegające na możliwości wydania karty do głosowania dwukrotnie.

Odnosząc się do niniejszego protestu wyjaśnić należy, że instytucja protestu przeciwko ważności wyborów prezydenckich ma swoje konstytucyjne podstawy. W myśl art. 129 ust. 2 Konstytucji RP wyborcy przysługuje prawo zgłoszenia do Sądu Najwyższego protestu przeciwko ważności wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej na zasadach określonych w ustawie. Zasady te zostały obecnie zawarte w przepisach ogólnych art. 82 i art. 83 zamieszczonych w rozdziale 10 działu I ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. - Kodeks wyborczy (tekst jedn.: Dz. U. z 2019 r. poz. 684; dalej: k.wyb.) oraz w odniesieniu do wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej w przepisach szczególnych art. 321-323 k.wyb. zamieszczonych w rozdziale 5 działu V tego aktu prawnego, do których odsyła (w kwestii wskazania sądu właściwego do rozpoznania protestu oraz zasad jego wnoszenia i trybu rozpoznania) art. 83 k.wyb.

W świetle art. 82 § 2-5 k.wyb. prawo wniesienia protestu przysługuje wyborcom, których nazwiska są umieszczone w spisie wyborców w jednym z obwodów głosowania oraz przewodniczącemu właściwej komisji wyborczej i pełnomocnikowi wyborczemu. Sam protest wyborczy został zaś zdefiniowany w art. 82 § 1 k.wyb., jako protest przeciwko ważności wyborów, ważności wyborów w okręgu lub wyborowi określonej osoby. Takie określenie protestu wyborczego koresponduje z brzmieniem powołanego wcześniej art. 129 ust. 2 Konstytucji RP, a jego konsekwencją jest zawarty w punktach 1 i 2 art. 82 § 1 k.wyb., katalog zarzutów, na których można oprzeć protest. Są nimi dopuszczenie się przestępstwa

przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalanie wyników głosowania lub wyników wyborów lub naruszenie przepisów Kodeksu wyborczego dotyczących głosowania, ustalania wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów. Reasumując, przedmiotem protestu wyborczego jest ważność wyborów lub wyboru określonej osoby, a podstawę zakwestionowania tej ważności stanowią czyny przestępcze i delikty wyborcze rzutujące na przebieg głosowania, ustalanie jego wyników lub ustalanie wyników samych wyborów.

W myśl art. 321 § 1 i 3 k.wyb. oraz art. 322 § 1 i 2 k.wyb. również w przypadku wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej protest skierowany przeciwko ważności wyborów wymaga zachowania formy pisemnej, a jego treść powinna obejmować sformułowanie zarzutów, o których mowa w art. 82 § 1 k.wyb. oraz przedstawienie lub wskazanie dowodów na ich poparcie. Zgodnie z art. 322 § 1 k.wyb. Sąd Najwyższy pozostawia bez dalszego biegu protest wniesiony przez osobę do tego nieuprawnioną lub niespełniającą warunków określonych w art. 321 k.wyb.

Oceniając protest wyborczy wniesiony przez A.K. Sąd Najwyższy stwierdza, że podniesiony w nim zarzut nie mieści się w przedmiocie protestu określonym w art. 321 k.wyb. Skarżący nie przedstawia ani zarzutów naruszenia konkretnych przepisów k.wyb., ani popełnienia konkretnego przestępstwa przeciwko obecnym wyborom na Prezydenta Rzeczypospolitej. Powołanie się przez Skarżącego na okoliczność dysponowania przez jednego z wyborców zaświadczeniem uprawniającym do głosowania, w okolicznościach nie wykreślenia go ze spisu wyborców stanowi ogólne stwierdzenie nie poparte żadnymi dowodami. Skarżący nie wskazuje nawet nazwiska wyborcy oraz innych danych, które mogłyby go zidentyfikować. Odnosząc się w świetle powyższego do wskazanego przez Skarżącego zarzutu posługiwania się przez jednego z wyborców zaświadczeniem uprawniającym do głosowania w okolicznościach nie wykreślenia go ze spisu wyborców, który nie został konkretnie sprecyzowany przez A.K. i nie poparty dowodami stwierdzić należy, że nie zasługuje on na uwzględnienie.

Z tych wszystkich względów, na podstawie art. 322 § 1 w związku z art. 321 § 3 oraz art. 82 § 1 k.wyb. postanowiono o pozostawieniu protestu wyborczego bez dalszego biegu.